

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.IV.35.072/2021/7. szám

A tanács tagjai: Dr. Patyi András a tanács elnöke
Dr. Varga Eszter előadó bíró
Dr. Dobó Viola bíró

A felperes: Felperes1
(Cím2)

A felperes képviselője: Dr. Jenei Márton egyéni ügyvéd
(cím6.)

Az alperes: Alperes1
(Cím1.)

Az alperes képviselője: jogi képviselő11 kamarai jogtanácsos

A per tárgya: támogatási ügyben hozott közigazgatási cselekmény felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Veszprémi Törvényszék 11.K.700.996/2020/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 11.K.700.996/2020/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A feljegyzett 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes „út helyreállítása” vis maior eseményhez igényelt és felhasznált támogatáshoz kapcsolódó elszámolását a vis maior támogatás felhasználásának részletes szabályairól szóló 9/2011. (II. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 8. §-a alapján határidőben benyújtotta az alpereshez, mely elszámolást az alperes a 2017. november 30. napján kelt, VESZ-ÁPI/1014-9/2017. számú határozatával elfogadott.

[2] Az elszámolást elfogadó határozat meghozatalát követően a Belügyminisztérium Ellenőrzési Főosztálya közérdekű bejelentés és rendőrségi feljelentés alapján elvégezte az úthelyreállítás felülvizsgálatát. A felülvizsgálat során kibocsátott BM/8800-3/2018. számú feljegyzés (a továbbiakban: feljegyzés) alapján az alperes az elszámolást elfogadó határozatát a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 114. § (1)-(2) bekezdésében foglaltak alapján saját hatáskörben felülvizsgálta, és a 2018. október 1. napján kelt, VESZ-ÁPI/1622-1/2018. számú határozatával a támogatás részbeni jogosulatlan felhasználásának megállapítása mellett a felperest 6.126.742 forint összegű támogatás visszafizetésére kötelezte. Megállapította, hogy a felperes a támogatást részben külterületi utak helyreállítására használta fel, amely a Rendelet 5. § (6) bekezdése értelmében csak akkor lehetséges, ha azok lakott területek megközelítését szolgálják.

[3] A felperes fellebbezése folytán eljáró Magyar Államkincstár Központ az elsőfokú határozatot a 2018. november 19. napján kelt, KINCSTK-21593-7/2018. számú határozatával helybenhagyta.

A megelőző bírósági eljárás

[4] A felperes a jogerős határozat ellen keresettel élt, melynek alapján eljáró Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 11.K.27.013/2020/3. számú ítéletével a jogerős határozatot az elsőfokú határozatra kiterjedően megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Megállapította, hogy a határozat indokolásából nem tűnik ki, hogy a felperes a támogatás mely részét (mely útszakaszt érintően) használta fel jogellenesen és e megállapításnak mi az alapja, továbbá a megállapításokat mely bizonyítékok támasztják alá. Ezek ismerete nélkül a felperes nem lehetett abban a helyzetben, hogy hatékony jogorvoslással éljen. A megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatásban előírta, hogy a hatóságnak a tényállás teljeskörű tisztázását követően kell döntést hoznia, mely döntésnek formailag és tartalmilag meg kell felelnie az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek. Az eljárás során a felperes garanciális ügyféli jogait biztosítani kell. Az érdemi döntésből ki kell derülnie a döntést megalapozó bizonyítékoknak, és a bizonyítékok értékelése is a határozat indokolásának részét kell képezze. A hatóságnak visszafizetési kötelezettség elrendelése esetén a visszafizetendő összeg mértékét le kell vezetnie, a számítás módját be kell mutatnia, azt jogszabályi háttérrel alá kell támasztania.

Az alperes megismételt eljárásban hozott határozata

[5] A megismételt – egyfokú – eljárásban eljáró alperes a VESZ-ÁPI/464-4/2020. számú határozatával a felperes elszámolását elfogadó VESZ-ÁPI/1014-9/2017. számú határozatát hatályon kívül helyezte és a benyújtott elszámolást a Rendelet 8/A. § (3) bekezdésére hivatkozással 9.586.287 forint erejéig elfogadta, és a felperest a jogosultalanul felvett támogatás, azaz 6.126.742 forint visszafizetésre, továbbá a Rendelet 8/A. § (4) bekezdés dc) alpontja alapján kamat fizetésére kötelezte.

[6] Az alperes okirati bizonyítékként a pályázatot, az elszámolás során a felperes által benyújtott dokumentumokat (Rendelet 8. melléklete szerinti adatlap, számlák és számlarészletezők, számlaösszesítő, árajánlatok, vállalkozói szerződések, teljesítés igazolások, bankszámlakivonat, banknapló és főkönyvi kivonat, számlák kiegyenlítésének lekönyvelése, fotódokumentáció, műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyv, építési napló, tárgyi eszköz kártya, igazságügyi szakértői vélemény, magánszemélyek által tett nyilatkozatok, hiánypótlás során bekért iratok), az utólagos helyszíni ellenőrzés jegyzőkönyvét, valamint a feljegyzést vette figyelembe és értékelte.

[7] Megállapította, hogy a felperest több szomszédos településsel egyidejűleg 2016. július 13-án vihar és felhőszakadás következtében nagy mennyiségű csapadék sújtotta. Az esőzés következményeként a lehullott csapadék több külterületi utat alá- és elmosott, mert a vízelvezető árkok a hordalék következtében nem engedték a vizet tovább folyni. A felperes öt külterületi út esetében állapított meg jelentős károsodást: a ... hrsz.-ú (aszfaltburkolatú), a ...2 hrsz.-ú, a ...3 hrsz.-ú, a ...4 hrsz.-ú, valamint a ...5 hrsz.-ú (kavicsos burkolatú) utak esetében, amelyeket az ebr42 rendszerben a Belügyminisztérium Önkormányzati Gazdasági Főosztálya felé vis maior eseményként be is jelentett. A pályázatához a felperes csatolta Sz.Z.Lné igazságügyi szakértő 2016. augusztus 18. napján kelt szakvéleményét. A szakvéleményben rögzítésre került a károsult utak állapota (fényképes dokumentációval), a javasolt helyreállítási mód, továbbá a várható költségbecslés. A benyújtott számlák alapján a felperes részére összesen 15.713.028 forint támogatási összeget utaltak ki 2017. augusztus 3. napján.

[8] Határozatában rögzítette, hogy a feljegyzés szerint a felülvizsgálat az ebr42 rendszerben fellelhető adatok, a közhiteles nyilvántartás (Földhivatal, Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszer MePAR) vonatkozó adatai, az elérhető térkép és fényképanyagok és helyszíni ellenőrzés lefolytatásával, valamint a Zala Megyei Rendőrkapitányság gazdaságvédelmi nyomozóival való kapcsolatfelvétellel történt. A felperes által megjelölt valamennyi út külterületi útnak minősül, melyet a szakértői vélemény, a helyrajzi számok 0-val való kezdete, és a helyi építési szabályzat mellékletei is igazolnak. A felperesi önkormányzat polgármestere által rendelkezésre bocsátott nyilatkozatok – mely szerint 5 fő nyilatkozott úgy, hogy életvitelszerűen az utak mellett található telken élnek – sem a község lakosainak számához (kb. 300 fő), sem az utak melletti egyedi helyrajzi számmal elkülönült telkek számához (megközelítőleg 80 telek) viszonyítva nem közelítik meg a lakott terület törvényi előírásait. A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 1. számú mellékletének 32. pontja szerint ugyanis lakott terület „minden olyan külterületi településrész, ahol a nyilvántartott földrészeket (ingatlanokat) tekintve legalább 50%-ban állandó tartózkodási hely szerint bejelentett (nyilvántartott) lakosság él.” A károsodott utak közvetlenül nem érintenek sem belterületet, sem lakott területet. A ... hrsz.-ú út az egyetlen, amely ugyan külterületi út, de a 84-es főúthoz kapcsolja a községet. A feljegyzés alapján az alperes utalt arra, hogy a helyi közutak kezelésének szakmai szabályairól szóló 5/2004. (I. 28.) GKM rendelet a helyi közutak üzemeltetését és fenntartását a helyi önkormányzat feladatává teszi. A szilárd, összefüggő fedőréteggel (aszfalt vagy beton) nem rendelkező utak, illetőleg földutak esetében a járófelületi profilt évente kétszer rendezni kell. A felperes utolsó négy éves költségvetését áttekintve erre vonatkozóan forrást nem terveztek, továbbá a külterületi utak elhanyagoltságát a szakértői vélemény is rögzíti.

[9] A vizsgálat során történt helyszíni szemrevételezés eltérést állapított meg, és helyreállítandó útterületként kb. 6.526 m²-t határozott meg. A vizsgálat megállapította azt is, hogy a pályázati anyag és a vállalkozó (H-É Kft.) ajánlata az öt támogatott út tekintetében megbontva készült, azonban a vállalkozási szerződést az öt támogatott útszakaszra összevontan, megbontás nélkül kötötték és a számlát is egy összegben állították ki. Az ellenőrzés összességében arra a következtetésre jutott, hogy a pályázatra benyújtott utak rossz minőségének az alapvető oka az évek óta történt felújítások és karbantartás hiánya lehetett, amit a szélsőséges időjárás tovább károsított, valamint a vizsgált utak tekintetében a jogszabályi feltételnek egyetlen egy út (... hrsz.) feleltethető meg.

[10] Összességében az ellenőrzés megállapításai alapján a pályázatra benyújtott adatok (m²) eltérnek a helyszínen tapasztaltaktól, valamint a helyreállítási munkálatok időbeli, területi és felhasznált anyagmennyiség tekintetében nem egyértelműen követhetők. Mindezek alapján a ... hrsz.-ú út tekintetében a kivitelezői ajánlatban szereplő bruttó 13.594.646 forint 70%-os támogatási intenzitási mértéke, azaz bruttó 9.516.287 forint, mint elszámolható költség, továbbá a 100.000 forint igazságügyi szakértői díjnak a 70%-os intenzitással számolt összege, azaz 70.000 forint ismerhető el.

[11] Az alperes a döntését a Rendelet 5. § (6) bekezdésére, 8/A. § (3) bekezdésére, valamint az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 80-82. §-ára, 104. §-ára és 143. §-ára alapította.

A felperes keresete és a védirat

[12] Az alperes határozatával szemben a felperes keresettel élt, amelyben annak megsemmisítését kérte. Arra hivatkozott, hogy a határozat alapjogokat sért, lehetetlen teljesítésre irányul, a Rendelet 8/A. §-ába ütközik, sérült továbbá az Ákr. 1. §-a, 2. § (1)-(2) bekezdése, 62-64. §-a, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 92. § (1) bekezdés a) pontja. Állította, hogy a Rendelet 8/A. §-a kizárólag az elszámolás elmulasztása esetén alkalmazandó eljárást tartalmazza, és az elszámolás benyújtását követő 21 napos eljárási határidőt állapít meg.

[13] Az alperes a védiratában a határozatban foglalt indokok alapján a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

[14] Az elsőfokú bíróság a felülvizsgálni kért ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[15] Rögzítette, hogy a per keretét meghatározta az előzményi eljárásban, a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott 11.K.27.013/2020/3. számú ítélet és annak iránymutatása. Megállapította, hogy az alperes a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségének a szükséges körben eleget tett, a korábbi eljárási cselekmények eredményét jogszerűen használta fel. Az alperesi döntés indokolásából kiderül, hogy a tényállás megállapítása mely költségvetési támogatással kapcsolatos, a felperes mely költségvetési támogatást milyen utakra, milyen összegben vett igénybe. A határozat részletesen felsorolja a rendelkezésre álló bizonyítékokat, azokat értékeli, majd levezeti, hogy mely területek minősülnek támogathatónak. A helyszíni ellenőrzés eredményét egybeveti a felperes által csatolt szakvéleményben foglaltakkal, és számítással alátámasztja a nem támogatható és a

támogatható utakra elszámolt költségeket. Mindezek alapján megállapította, hogy az alperes a megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatást betartotta.

[16] Megállapította, hogy a megismételt eljárásban az Ákr. rendelkezéseit kellett alkalmazni (143. § (1) bekezdés). A felperes lehetetlen teljesítésre vonatkozó polgári jogi hivatkozásait nem tartotta elfogadhatónak, az Ákr. 123. §-a szerinti semmisségi okok nem álltak fenn, továbbá az Ákr. 1-2. §-ainak és 62-64. §-ainak megsértése sem volt megállapítható.

[17] Kiemelte, hogy a Rendelet 8/A. § (3) bekezdés első két mondata arra az esetre vonatkoztatható, amikor az elszámolás a hatósághoz nem kerül benyújtásra, tehát az elszámolás benyújtását az arra kötelezett támogatott elmulasztja. A harmadik mondat az elszámolás részbeni vagy teljes elfogadásáról, illetve a visszafizetési kötelezettség előírásáról rendelkezik.

[18] Összességében megállapította, hogy a felperes felelőssége egy pályázat útján elnyert összeggel történő jogszerű elszámolás, tehát nem az alperesnek felróható annak a ténye, ha a pályázat útján kapott vis maior támogatással a jogszabályok szerint a felperes elszámolni nem tudott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] Az ügyben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet kereseti kérelme szerinti megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti a Kp. 86. §-át, 92. §-át, 147. §-át, a Rendelet 8/A. § (3) bekezdését, valamint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését.

[20] Hangsúlyozta, hogy valótlan az az elsőfokú bírósági megállapítás, mely szerint nem tudott elszámolni a kapott támogatással, hiszen az alperes a támogatást megítélte, az elszámolást elfogadta, így az utóbb hozott határozata súlyosan sérti a jogbiztonságot. Állította, hogy a Rendelet 8/A. § (3) bekezdése nem ad lehetőséget a már elfogadott elszámolás utólagos módosítására. Ezeket az érveket az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, ezért ítélete sérti a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. §-át.

[21] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet mindenben megfelel a Pp. 346. §-ában foglaltaknak, és annak, hogy a per kereteit meghatározta a Veszprémi Közigazgatási és

Munkaügyi Bíróság megelőző eljárásban hozott ítélete. Hangsúlyozta, hogy a bíróság iránymutatásában foglaltaknak eleget tett. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok, nyilatkozatok, az előzményi per teljes iratanyagának, valamint a felperes által becsatolt bizonyítékoknak a teljes körű vizsgálata alapján jutott arra a megállapításra, hogy a határozat megsemmisítésének, illetve hatályon kívül helyezésének feltételei nem állnak fenn.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[23] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott, kifejtett indokaival a Kúria egyetért, a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra hivatkozással a következőket rögzíti.

[24] A Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati eljárásban az elsőfokú ítélet jogszerűségét vizsgálja, ezért azon felperesi hivatkozások, amelyek a közigazgatási határozat jogsértő voltát állítják, és pusztán megismétlik a keresetben foglaltakat, nem alkalmasak az elsőfokú ítélet jogszerűségének megdöntésére. Az alperesi határozattal szemben már felhozott és az elsőfokú bíróság által elbírált kifogások mechanikus megismétlése az elsőfokú bíróság által a Kp. 78. § (2) bekezdésének megfelelően elvégzett bizonyítékértékelés felülmérlegelésére irányul. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a döntésének a Pp. 346. §-ában foglaltaknak érdemben megfelelő, kellően részletes indokát adta, a perbe vitt jogokról és kötelezettségekről érdemben döntött, a Kp. 86. §-ának megfelelően a felperes által vitássá tett tényeket és alkalmazandó jogot teljes körűen vizsgálta, a kereset releváns érveire kitért, és világos indokát adta a kereset elutasításának.

[25] Helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes eleget tett-e a megismételt eljárást elrendelő iránymutatásnak. A közigazgatási bíróság új eljárásra vonatkozó iránymutatása köti a közigazgatási hatóságot. A megismételt eljárásban hozott határozat megtámadása esetén a bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy a közigazgatási szerv eleget tett-e a korábbi ítélet útmutatásának. E körben megalapozottan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az alperes a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségének eleget tett, a határozata alapjául szolgáló bizonyítékokat és azok tartalmát részletesen ismertette, az okszerűen elvégzett bizonyítékértékelést a felperes sikeresen nem tudta vitatni.

[26] A Rendelet 8/A. § (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik: „Az elszámolás elmulasztása esetén a kincstár a támogatás visszafizetéséről hatósági ellenőrzést követő eljárásban dönt. Az elszámolás benyújtására meghatározott határidők elmulasztása esetén igazolási kérelemnek nincs helye. Az elszámolás részbeni vagy teljes elfogadásáról, az esetleges visszafizetési kötelezettség előírásáról a kincstár dönt és az elszámolás hiánytalan

benyújtását követő 21 napon belül tájékoztatja a Támogatottat. A visszafizetésre kötelezésről a kincstár tájékoztatja a minisztert. Ha a támogatás felhasználása jogszabálysértő vagy nem rendeltetésszerű, a Támogatott a jogosulatlanul igénybe vett támogatás összegét kamatokkal növelt mértékben fizeti vissza. Az ügyleti és a késedelmi kamat mértéke és számítása tekintetében az Ávr. [az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet] 98. §-át kell megfelelően alkalmazni.”

[27] A fenti jogszabályi rendelkezés alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy míg az idézett bekezdés első két mondata az elszámolás benyújtásának elmaradása esetére tartalmaz rendelkezéseket, a harmadik mondat már az elszámolás részbeni vagy teljes elfogadásáról, az esetleges visszafizetési kötelezettség előírásáról rendelkezik, vagyis olyan esetekre vonatkozik, amikor az elszámolás benyújtása megtörtént. E jogszabályhely alapján tehát a támogatott köteles visszafizetni a jogosulatlanul igénybe vett támogatás összegét, amennyiben annak felhasználására jogszabálysértő vagy nem rendeltetésszerű módon került sor. Mindezek alapján téves a felperes azon hivatkozása, mely szerint az alperes kizárólag akkor rendelkezhetett volna a támogatás visszafizetéséről, ha az elszámolás benyújtását a támogatott (a felperes) elmulasztotta volna.

[28] A felperes által hivatkozott jogállamiság elvéből fakadó követelmény az is, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által szabályozott eljárási rendben, az anyagi jog által megállapított keretek között hozzák meg döntéseiket. [8/2012. (XI.14.) AB határozat [72] pont] A jogállamiság elvét megfogalmazó Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből ugyanis az az elvárás következik, hogy a hatóság a törvényi keretek között a jogszabályi felhatalmazás alapján lássa fel feladatait (így az adott esetben a közpénzek felhasználásának ellenőrzését), az e feladatok ellátásra rendelt hatásköreit azok céljával összhangban gyakorolja. A támogatásra való jogosultság hitelt érdemlő igazolásának elvárása a támogatás jogszerűségének alapvető feltétele, e jogszerűség ellenőrzéséhez, a nem alanyi jogon járó támogatásokkal való esetleges visszaélések kiszűréséhez nélkülözhetetlen. A fenti, ellenőrzésre vonatkozó szabályozás éppen a támogatások átlátható, célhoz kötött felhasználását szolgálja.

[29] A Kúria megállapította, hogy a felperes érdemben nem támadta az alperesi határozatban megállapítottakat, mely szerint a ... hrsz. út volt az egyetlen, amely külterületi útként a 84-es főúthoz kapcsolja a községet, ekképpen megfelel a Rendelet 5. § (6) bekezdésének. A fennmaradó négy külterületi út esetében ugyanakkor nem áll fenn az a feltétel, hogy azok lakott területek megközelítését szolgálják, ezért támogatás ezekre nem vehető igénybe.

[30] A felperes a felülvizsgálati kérelmében csak felhívta a Kp. 147. §-ának megsértését, azonban e jogszabályhely az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló eljárásra vonatkozó rendelkezést rögzít, ekképpen a jelen perben – eltérő tárgyára figyelemmel – nem értelmezhető.

[31] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sérti, ezért azt a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[32] Külterületen és árterületen levő utak helyreállításához vis maior támogatás kizárólag abban az esetben nyújtható, ha azok lakott külterület megközelítését szolgálják. Ha a támogatás felhasználása jogszabálysértő vagy nem rendeltetésszerű, a támogatott a jogosulatlanul igénybe vett támogatás összegét kamatokkal növelt mértékben köteles visszafizetni.

Záró rész

[33] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a veszélyhelyzet során érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedések újbóli bevezetéséről szóló 112/2021. (III. 6.) Kormányrendelet 36. § (1) és (7) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[34] Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét sem az ellenkérelmében, sem külön költségjegyzéken nem számította fel, ezért az arról való döntéshozatalt a Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdése alapján mellőzte.

[35] A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés b) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért az Itv. 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű, a 39. § (3) bekezdés d) pontja alapján számított és a 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

[36] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. március 30.

Dr. Patyi András sk. a tanács elnöke Dr. Varga Eszter sk. előadó bíró Dr. Dobó Viola sk.
bíró